

Emnenr. 28 Fisk i kostholdet

Tilleggsspørsmålsnr.

Emne:

Oppskr. av: Olav Ytterdal
(adresse): 4920 StavbøFylke: Møre og Romsdal
Kommune: Nærøy
Bygdelag: Eidsdalen
Gard: Ytterdal
G.nr. 73 Br.nr. 1

A. Merk av om oppskrifta er etter egen kunnskap,

Oppskrifta er etter egen kunnskap.

B. eller om den er etter andre heimelsmenn (navn, alder, heimstad, yrke).

SVAR

1.

Jeg vokste opp ^{ved gjøen} i en bygd på inre Sunnmøre med bønder i dalens lengde ca. 13 km. På fjorden drev bøndene nedst i dalen fiske til hjemmebruk mest, høst vinter og mellom omnene om våren. "Dalebøndene" byttet, så langt tilbake som jeg kan huske, til seg fisk mot bjørkebark til gavring av lær og til importering av fiskeredskapet som garn og line. Bare øst Bjørk var det lite av ned i dalen. Dette var av heller liten målestokk. Største handelen foregikk med oppkjøpene som var utenfra og fisket på fjorden, eller hadde med oppkjøpt fisk fra Ålesund, leide hest og kjørte med mann, og så kjørte rundt i bygda. De solgte "rent" eller byttet til seg matvarer eller naturprodukter som var aktuelle å ta med tilbake til byen enten som forråd eller til salg.

2. Det var særlig særlig om våren og sommeren fiskere ~~og~~ eller "fiskehandlere" kom på bygdebesøk, men også om vinteren var også om vinteren når storildfisket pågikk utenfor Ålesund i jan-feb.

Da ble store partier av storsild kjøpt opp direkte fra snuspenotfiskerne ute på flettet, ført med båt innover i fjorden, kjøpt opp eller ^{kjøpt rundt} byttet inn mot naturalier, og etterpå preparert for torking og salting.

3 Det som mest ble kjøpt, var lange, brosme og torsk. Sild ble kjøpt fersk. Denne ble gana, fukt og lengt opp til tork eller salta. Brosme, lange, torsk og sei var vanlig fiskeslag for. Det vanligste fiskeslaget i den tid jeg ble voksen - i 30 åra og utovers var det mest torsk og sei.

4 I min barndom var det vanlig at bøndene droiv fiske på fjorden som attåtnaring. I den seinere tid har dette minnet, slik at det som ikke dekkes av hobbyfiske, blir kjøpt på fiskeutsalg eller fiskebiler som drar rundt i bygda.

5) Ferskfisk i kostholdet spilte en stor rolle for dem som bos ved fjorden eller kysten. Den kan brukes i svært mange kombinasjoner, er ofte gratis, eller rimelig å få tak i, og gir derfor billig mat, nå som før.

6. Nei.

7. Ja, langt bedre.

8. Lakes ble myje nytta som hverdagsmat i min barndom fordi det var rikelig tilgang av den i elva og på fjorden. Jeg husker at vi tidvis hadde lakes 2-3 ganger i uka til mid-

dagsmat i uka, og tillegg sett fram som pålegg på brød til nornmaten.

Eldste bro til min mor fortalte at det på flere gårder der tilgangen på laks i elva var særlig stor, og laks ble saltet og tørket som vinterforsyde, ble det inngått avtale om hvor mange ganger laks ble godtatt som middagsmåltid pr uke. — og hvor mange drammet tjinestigutten skulle ha — . Selv husket jeg ikke slike avtaler, ^{ånd hørt om} fordi jeg ikke var født i min tid.

10. Pigghå, skate og "sgatte" (Hågjæle), en type hafisk, ble kalla for skrappfisk, og ble opp til siste verdenskrig brukt særlig til grisefor og leveren til bran. Leveren ble puttet i stivesekk og hengt på sôlveggen av läveleggingen. Trana drypte da ned i et kar som var skyvet mot regnet.

11. Ørret og laks var vanligste ferskvannsfisken i min hjembygd.

12. Elva og fjellområdet gikk det viktigste fiske for seg over høsten med eikte på å skaffe vinterforsyning, mindre over vårt og sommer.

13. Saltvannsfisken ble nesten alltid konservert til husholdet av brukeren

a) Det meste ble salta, men noe ble tørka etter litt salting. Torkinga foregikk for det meste på läveveggen. "Bokna fisk" hørte jeg nevnt i guttedagen, men ut ikke hvordan den ble laget.

b) Bortsett fra sild, var fisk ^{tørking av} ikke lite brukt i jemme omkjring.

- 13e Slik fisk ble ikke lagt hos oss.
14. Flaksild ble svært mye nyttet i kostholdet, selv om det varnflakken var stor og kasta små. Silda ble flakt (skåret opp langssett på ryggsiden, hvor på innmuten ble tatt ut). Silda ble lagt i luke vatten over. Noe ble så røkt, men langt det meste ble torka. Det var bare stor-sild (fisket utenfor Åksund) som ble nyttet til dette.
15. Tørket fisk som ble spist spreken, var mest av sei og torsk, mest sei.
16. Konservert ferskvass-fisk utenom laks og ørret som ble saltet eller tørket, kjennetegn ikke til.
17. Kokt fisk var det som i min barndom mest ble brukt. Hvordan dette er nå, vet jeg ikke.
18. Fisken ble kokt i saltet vann, og var til vanlig samme salttilsetting som nå.
Saltingen foregikk før kokking.
19. Fisken ble stekt i stekepanne. Fettet var enten animalsk fett som var tatt vare på, eller margarin som i min barndom var i bruk.
20. Tørrfisken ble i min barndom og helt opp til sist verdenkjeg luta hjemme med aske av bjørkeved.
21. Der jeg vokste opp ble ferskvass-fisk svært lit tilgjengelig (uten om laks og sjøred), og vet derfor ikke hvordan den ble laget.

22. Fiskesuppe var vanlig mat i vår bygd, og var laget av mest av fersk fisk, løk og poteter, og vanligvis melkejerning. Det var regnet som gammel sett.

Om fiskesuppen blir brukt mindre nå enn før, vet jeg ikke sikkert.

23. Øret og smålaksfiske (^{ca 1-2 kg} pøakk) i elva ble ofte brukt til fiskesuppe.

24. Sild ble spist mest som spaken, stekt (utvannstogfisk), kokt (som flukket eller tørket) og da som middagsmat. Sild var også mye brukt for å dryye brødmaten som pålegg. Det var mest sprekesild og røkt kokt sild til det bruk.

25. Sildegrøn ble mye brukt til middagsmat og da av salta sild, og den ble laget slik: Potetene ble skrubbet, kavret og brukt til oppkok sammen med byggryn. Silda ble senset for det meste av bein, kuttet i småbiter.

26. Fiskepudding ble laget når tilgangen på fisk var god, og den ble for mange regnet som "helgakost". Så gammel var vel ikke retten på våre kantur, men den var mye brukt i 20-30 åra.

27. Ja.

28. Matretter av bare lever kjennes jeg ikke til. Den ble, det jeg kan huske, bare brukt i forbindelse med fersk fisk (kokt). Målis kjennes jeg ikke til ble brukt på våre kantur.

29 Kams var velkjent på våre kantet. Hvor ble sørset for himme og bøder. Ble gridd med salt og pepper. Derpå tilsat mul og litt melk og rast til passe deig for boller. Disse ble koka i fiskekraft av fiskehoder og ryggbein. Andre former for bruk av lever er ukjent i forbindelse med fiskeritter. Kams blir lite brukt nå.

30 Bare kjent under siste krig.

31 Lever ble ikke lagret for mat det jeg kjennet til, men lever som ikke kunne brukes fersk til mat, ble tømt ned i en striesekk. Trana drypte ned i et understaende kar i varme dager og ble brukt til forskjellige ting. som skoemørring, og smøring av bevegelige deler på gardsredskap, maling o. l.

32 Bruk av melke av fisken til mat eller andre ting er ukjent for meg. Det samme gjelder saltet rogn som bare ble brukt fersk.

33 Boller av mel og tørketøgn er ukjent i min hjembygd. Detimot ble tøre av mel, rogn og melk stekt i vaffeljernet som røgnevaffler.

34 Dette kjennet jeg ikke til. Krekte var sjeldn fisk.

35. Ukjent på våre kantet.

36. Det eneste som jeg kjinner til ble brukt av fisken, var hodet som ble koka og spist ferskt sammen med kams, ellers koka sammen med fersk fisk. Svammeblærer ble brukt til klæreskinn.

37 Hunner og skalke forekom sjeldn og kjenner ikke til at disse ble brukt annet enn sporadisk.

38 Blåskjell eller andre muslinger var ukjent ^{sommat} for og under min oppveksttid i hjembygda mi.